

Katowice, dnia 28 października 2012 r.

Sąd Najwyższy

Izba Cywilna

za pośrednictwem:

Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
Wydział Cywilny

Powodów:

Jana SŁOWIKA,
Jana WÓJSA,
Zenona SZCZURKA,
Władysława HERKTA,
Andrzeja CIEŚLARA,
Henryka FIJOŁKA,
Aleksandry HELAK,
Zdzisława BERNACZYKA,
Adama NOWAKA,
Stanisława BRZĄKAŁY,
Jana KUSKA,
Ryszarda KOMARA,
Krystyny PUZIA,
Zofii ROBAK

Sygn. akt: I ACa 581/12

wartość przedm. sporu: 1.950.000,00

Reprezentowanych przez radcę prawnego

Sławomira S. Adamczyka
Kancelaria Prawnicza „PLUS”
ul. Pocztowa 9,
40-001 Katowice

Pozwana:

Spółdzielnia Mieszkaniowa
Lokatorsko-Własnościowa „OŚWIATA”
ul. ks. Kądziołki 2/2,
48-300 NYSA

Skarga kasacyjna powodów od wyroku

Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 27.06.2012 r. (sygn.: I ACa 581/12)

W imieniu powodów na podstawie art. 398¹ Kpc w zw. z art. 394¹ § 1 pkt 1 Kpc

zaskarżam w całości wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 czerwca 2012 r. (sygn. akt: I ACa 581/12).

Na podstawie art. 398³ § 1 pkt 1 Kpc wyrokowi temu **zarzucam**:

- 1) naruszenie przepisów postępowania procesowego (art. 322 *in fine* Kpc) wraz z naruszeniem prawa materialnego poprzez błędną wykładnię art. 1 ust. 1¹ w zw. z art. 48 ust. 1 Ustawy z dnia 15.12.2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (dalej: usm) – Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 116 z późn. zm.) w szczególności przyjęcie (wbrew przepisom art. 213 Kpc), iż argumentacja strony pozwanej i stanowione przez nią uchwały i decyzje mają moc prawną, a nie przepisy ustaw, jak stanowi art. 87 ust. 1 w zw. z art. 7 Konstytucji;
- 2) naruszenie art. 328 § 2 Kpc przez błędne sformułowanie uzasadnienia zaskarżonego wyroku (pomylenie ustaleń z ocenami) i nieodniesienie się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do podniesionych dowodów i zarzutów i w konsekwencji oceny tej sprawy z pominięciem praw podmiotowych członków spółdzielni byłych pracowników zakładu państwowego – przeto zarzut poprzez niezastosowanie 328 § 2 Kpc jest uzasadniony;
- 3) naruszenie art. 316 § 1 Kpc wskutek nieuwzględnienia bezspornego stanu rzeczy.

Wskazując na powyższe naruszenie prawa materialnego i procesowego, wnoszę:

4) na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 3 Kpc w zw. z art. 398⁹ § 1 Kpc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania albowiem, istnieje potrzeba rozpoznania tej sprawy w trybie właściwym: art. 189 w zw. z art. 201 Kpc;

5) zasądzenie kosztów postępowania sądowego wg norm przepisanych i obciążenie kosztami postępowania sądowego stroną pozwaną na podstawie art. 98 § 1 i § 2 Kpc w zw. z art. 49¹ usm.

U Z A S A D N I E N I E

Z ustaleń Sądu Apelacyjnego wynika jednoznacznie, iż ustalenia, na których Sąd oparł swój wyrok – ustalenia te pomijają całkowicie okoliczności faktyczne i argumenty przeciwne podniesione przez powodów, jak również pomijają całkowicie prawa podmiotowe powodów, oparte na obowiązujących przepisach Ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (art. 1 ust. 1¹ w zw. z art. 48 ust. 1 pkt 2 usm) i przepisach Kodeksu cywilnego (art. 405 i nast.).

Dokonane zatem, ustalenia przez Sąd Apelacyjny, iż przedsiębiorstwo państwowe dokonało *„w dniu 5.05.1998 r., tj. w dniu zawarcia umowy darowizny nieruchomości na rzecz pozwanej spółdzielni. Dlatego też powództwo powodów nie zasługiwało na uwzględnienie, ”* – ponieważ *„preferencja dla najemcy dotyczy tylko lokalu mieszkalnego, który został przyjęty przez spółdzielnię od przedsiębiorstwa państwowego (...). ”* Przeto, *„Prawidłowo zatem Sąd Okręgowy uznał, że powodom nie przysługują dochodzone roszczenia. ”*

Wypada podkreślić, iż dokonane przez Sąd ustalenia są niespójne i wewnętrznie sprzeczne i wykluczające się nawzajem, ponieważ art. 48 ust. 1 usm stanowi, iż lokal mieszkalny, który przed przejęciem przez spółdzielnię mieszkaniową był mieszkaniem przedsiębiorstwa państwowego (...), spółdzielnia jest obowiązana zawrzeć z tym (najemcą) umowę przeniesienia własności lokalu, (...). Natomiast, odmowa przysługuje tylko wówczas, jeżeli spółdzielnia nabyła budynek odpłatnie (art. 48 ust. 2 usm). Jak wiadomo, członkowie (byli pracownicy), by uzyskać przydział lokalu zakładowego, zmuszeni byli wnieść do państwowego przedsiębiorstwa w określonej wysokości tzw. kaucje mieszkaniowe, które podlegają zaliczeniu na poczet wkładu budowlanego lub

- 3 -

na poczet pokrycia kosztów, o których mowa w ust. 3 (art. 48 ust. 4 usm).

W świetle zaistniałych okoliczności faktycznych *poza sporem pozostaje, że pozwana Spółdzielnia przejęła mieszkania, których najemcami są powodowie*, którzy zgodnie z wymogami formalnoprawnymi dokonali nakładów finansowych na te lokale. Przeto, wydane orzeczenie przez Sąd Apelacyjny jest próbą ukrycia poniesionych wydatków przez członków (byłych pracowników), co jest sprzeczne z zasadą słuszności, uczciwości i sprawiedliwości. Uzasadnia to – uznanie również takiego działania za nieważne stosownie do treści art. 58 § 2 K.c. (vide: Wyrok SN z 24 marca 2004 r., sygn. IV CK 136/03).

Zatem ustalenia, na których Sąd oparł swój wyrok naruszają zasadę równorzędności stron, wbrew zasadom prawa cywilnego: art. 1 K.c., ponieważ

Sąd I-szej Instancji nie rozpoznał istoty sprawy w rozumieniu **art. 65 § 2 K.c.**, co miało istotny wpływ na wynik sprawy: **art. 398³ § 1 Kpc** *per analogiam*. W tych okolicznościach nastąpiło naruszenie **art. 189 Kpc** przez jego błędną wykładnię. W konsekwencji, brak tu jest analizy interesu prawnego strony powodowej i jej praw podmiotowych, wbrew wymogom prawa procesowego – **art. 328 § 2 Kpc**. Zatem, Sąd przy swoich ustaleniach miał na uwadze tylko argumentację strony pozwanej. Przeto, uzasadnienie zamykające postępowanie sądowe jest arbitralne, co uniemożliwia stronie powodowej odniesienie się do treści wyroku oraz jego uzasadnienia. Nadto, zmusza stronę powodową do domyślania się okoliczności, na podstawie których Sąd orzekł jak w sentencji. Wobec powyższego, zarzut naruszenia **art. 328 § 2 Kpc** przez niezastosowanie jest uzasadniony.

Wskazując na powyższe fakty, Sąd Apelacyjny niewątpliwie naruszył cyt. przepisy prawa procesowego, dokonując błędnej ich wykładni, polegającej na przyjęciu, iż wymogi formalne, podane w sposób arbitralny w uzasadnieniu wyroku są dostateczną podstawą do oddalenia podniesionych przez powodów zarzutów. Natomiast skutki społecznoprawne pozbawienia strony powodowej jej praw podmiotowych i prawa własności poniesionych nakładów na mieszkania zakładowe wbrew zasadom prawa cywilnego (**art. 405 i nast. K.c.**) były dla Sądu Apelacyjnego nieważne.

Natomiast podana przez Sąd wykładnia cyt. **art. 48 usm** nie może się ostać w obrocie prawnym, ponieważ „Przewidziane w **art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych** (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.) roszczenie o przeniesienie własności lokalu przejętego przez spółdzielnię przysługuje jego najemcy tylko wtedy, gdy pozostawał on w stosunku najmu tego lokalu już w chwili jego przejęcia przez spółdzielnię. (…). – Wyrok SN z dnia 23 czerwca 2010 r., sygn. II CSK 51/10.

Zatem, podniesione przez powodów zarzuty i wnioski w skardze kasacyjnej uzasadniają jej wniesienie.